

Dit is dus de tweede vondst in ons land. Het biotoop komt overeen met dat van de Alphense vondst van Kees Uljé: een vochtig polderbos met veel essen, verder esdoorns en een enkele beuk.

In 2001 heeft Kees de soort daar niet gevonden. Vermoedelijk nieuwsgierig geworden door mijn vondst is hij op 14 september daar gaan kijken en trof de soort er met verscheidene exemplaren aan (vondst doorgegeven per e-mail). Mijn exemplaar was niet fraai meer, wat klein, de ring was op zondag nog goed te zien, maar maandag al vrijwel weg. Dergelijke exemplaren vond Kees er ook tussen, waarmee het laatste beetje twijfel weggenomen is.

De afgelopen weken ben ik regelmatig in het gebied gaan kijken of ik er meer kon vinden. Tot nu toe zonder positief resultaat, maar wie weet! Niet alleen het eiland van het kasteelbos is een geschikte groeiplaats. Verspreid over het park zijn kleine bosschages met dezelfde bomensamenstelling en een bij wat regen erg natte ondergrond.

Overigens weet ik niet of de soort al een echte Nederlandse naam heeft. Ik vind Kees zijn keuze, de vertaling van de wetenschappelijke naam, heel aardig: de Onverwachte amaniet.

Literatuur

Geesink, J. 1971. Over *Ascotremella faginea* (Peck) Seaver. *Coolia* 15: 1-4.

Uljé, C.B. 2001. De 'onverwachte' is gekomen. *Coolia* 44: 29-30.

J.P.H.M. Adema, Leiden

De trek naar het oosten

Dam, N. 2003. Eastbound. *Coolia* 46(1): 35-36.

Precies een jaar geleden presenteerde Marijke Nauta in *Coolia* een nieuwe Leemhoed, die ze Geaderde leemhoed doopte (Nauta, 2002). Dat was een ongebruikelijke situatie. Een grote, opvallende paddestoel, die in het westen van het land al op een paar plaatsen was opgedoken, maar waar in de literatuur geen enkele verwijzing naar bestaat. Afgelopen voorjaar bleek de Geaderde leemhoed zich ook niet tot de Randstad te beperken. Onze eerste vondst ervan (op 15 juli 2002) is in feite aan het NEM te danken. Bij het posten van een vergunningaanvraag om ook in 2002 weer een paar proefvakken in de Hatertse vennen te kunnen monitoren, bleek de met houtsnippers bedekte wegberm voor het kantoor van Staatsbosbeheer vol te staan met Geaderde leemhoeden (geen telsoort). En daar bleef het niet bij. Een paar weken later vonden we een grote kluit ervan langs de toerit vanuit Malden naar de A73 (determinatie in eerste instantie vanuit de auto, op 50 meter afstand; het is écht een opvallende soort!). Inmiddels kennen we vijf vindplaatsen van de Geaderde leemhoed rondom Nijmegen, heeft Cor Brussen de soort bij Ede gevonden, en hoorde ik van Rob Chrispijn over vondsten in de Kop van Overijssel. De Geaderde leemhoed verovert Nederland! Een droevig lot voor een paddestoel, lijkt me. Nog niet eens officieel beschreven, en nu al bijna een 'plaag'.

Het tweede geval, de Knoppergalmycena (*Mycena cecidiophila*) vertoont een vergelijkbaar beeld. Ook hier gaat het om een pas recent ontdekte maar toch best opvallende soort; weliswaar met geringe afmetingen, maar met een speciaal substraat: Knoppergallen op Zomereik. De officiële beschrijving ervan in *Persoonia* gaat vergezeld van een paar

fraaie kleurenfoto's (van den Berg *et al.*, 2000). De beschrijving in Coolia (van den Berg, 2001) rept naast de typelocatie slechts van één andere vindplaats, ook in het westen van Nederland. Omdat de veroorzaker van de Knoppergal (een galwesp; zie van den Berg (2001) voor details) voor het voltooiën van z'n levenscyclus zowel Zomereik als Moseik nodig heeft, en die laatste in Nederland niet inheems is, lag het niet voor de hand dat de Knoppergalmycena zich net zo hard zou uitbreiden als de andere Westerling, de Geaderde leemhoed, lijkt te doen. In het onvolprezen Nijmeegse stadspark Staddijk zijn een paar Moseiken aangeplant, en in de zomer van 2002 waren er ook overvloedig Knoppergallen aanwezig. Zoeken dus! Al na een paar galletjes kon ik, met een lichte hartverzakking, melden dat ik 'hem' gevonden had! Thuis bleek dat een gewone Melksteelmycena te zijn; het leven is hard. Gelukkig hadden we doorgezocht en nog wat meer verzameld, en daar zat wel degelijk de Knoppergalmycena bij. Achteraf gezien was er natuurlijk geen enkele reden voor de verwarring; vooral het gewimperde hoedrandje van de Knoppergalmycena (zie de foto's in Persoonia (van den Berg *et al.*, 2000)) is niet alleen een lust voor het oog, maar ook een uitstekend determinatiekenmerk.

Concluderend zijn we hier in het oosten blij dat de Randstad niet alleen haar files exporteert.

Literatuur

- van den Berg, A.P., van den Berg-Blok, A.E., Noordeloos, M.E., Uljé, C.B. 2000: A new species and a new section of the genus *Mycena* from the Netherlands. *Persoonia* 17(3): 481-485.
 van den Berg, A. 2001: *Mycena cecidiophila*, een nieuwe *Mycena* op Knoppergallen. *Coolia* 44(2): 110-114.
 Nauta, M. 2002: Een nieuwe Leemhoed op houtsnippers. *Coolia* 45(2): 57-61.

Nico Dam, Malden

ERRATUM

Kuyper, Th.W. 2002. Bedrog in de mycorrizawereld of hoe de mycorrizaschimmel toch profiteerde. *Coolia* 45(4): 205-207.

Aan het artikel van Thom Kuyper heeft de redactie ten onrechte de naam Eenbloemig wintergroen toegevoegd. De in het artikel genoemde soort, *Monotropa uniflora*, komt in ons land niet voor en heeft derhalve geen Nederlandse naam. Eenbloemig wintergroen is de naam van *Moneses uniflora*, een soort die wel bij ons voorkomt maar tot een ander genus behoort.

De redactie betreurt de vergissing en biedt Thom haar excuses aan.